

Dallas tempel. Nå er vi foreldre til to nydelige små barn.

Jeg ønsket å takke deg, Kristi. Du var et strålende eksempel gjennom hele high school. Du var vennlig og dydig. Misjonærene underviste meg i leksjonene og innbød meg til å bli døpt, men *du* var min tredje misjonær. Du sådde et frø gjennom dine handlinger, og du har i sannhet gjort mitt liv bedre. Jeg har en evig familie nå. Mine barn vil vokse opp med kunnskap om evangeliets fylde. Det er den største velsignelse noen av oss kan motta. Du bidro til å bringe denne inn i mitt liv.”

Da jeg kontaktet henne, fortalte Kristi: “Jeg tror at vi noen ganger hører listen over egenskaper i den 13. trosartikkel og blir overveldet. Men jeg vet at når vi etterlever disse normene og streber etter å følge Kristi eksempel, kan vi utgjøre en forskjell... Jeg føler noe i likhet med Ammon i Alma 26:3 når han sier: ‘Og dette er den velsignelse som er gitt oss, at vi har fått være redskaper i Guds hånd til å utføre dette store verk.’”

Det er min bønn at dere alle ikke bare vil erklære “Jeg tror at vi må være ærlige og pålitelige”, men at dere også vil beslutte å etterleve dette løftet hver eneste dag. Når dere gjør dette, ber jeg om at vår himmelske Faders styrke, kjærlighet og velsignelser vil oppholde dere når dere utfører det arbeid dere alle ble sendt hit for å gjøre. Dette sier jeg i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson: “Lær av fortiden og gå fremover”, *Liahona*, mai 2008, 90.
2. *Tro mot pakt* (2005), 174–75.
3. Se 2 Mosebok 20:15–16.
4. *Gospel Principles* (2009), 179.
5. Howard W. Hunter: “Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, feb. 1978, 4, 5.
6. William J. Scott: “Forgot to Look Up” *Scott’s Monthly Magazine*, des. 1867, 953.
7. Se *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11. utg. (2003), “true”.
8. Charlotte Brontë: *Jane Eyre* (2003), 356.

Av Mary N. Cook

Førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

“Godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!”

Nestekjærlighet kan gi glede og enhet til deres hjem, klasse, menighet og skole.

For noen uker siden lærte jeg noe viktig av en Laurbær-pike som holdt tale i min menighet. Jeg ble rørt da hun tillitsfullt underviste og vitnet om Jesus Kristus. Hun avsluttet med denne uttalelsen: “Når jeg lar Jesus Kristus være det sentrale i mitt liv, blir dagen min bedre, jeg er vennligere mot mine nærmeste, og jeg fylles med glede.”

Jeg har iaktatt denne unge kvinnen på avstand de siste månedene. Hun hilser på alle med strålende øyne og et raskt smil. Jeg har sett henne fryde seg når andre unge har lykket. To GUF-ungpiker fortalte meg nylig om denne unge kvinnens avgjørelse om å gi avkall på sin kino-billett da hun forsto at filmen ikke ville være en dydig og skjønn opplevelse.¹ Hun er kjærlig, vennlig og lydig. Hun kommer fra et hjem med bare en av foreldrene, og hennes liv har ikke vært uten utfordringer, så jeg har lurt på hvordan hun klarer å være så glad og vennlig. Da denne unge kvinnen vitnet: “Når jeg lar

Jesus Kristus være det sentrale i mitt liv”, fikk jeg svaret.

“Vi tror at vi må være ærlige, trofaste, kyske, kjærlige, dydige, og at vi må gjøre godt mot alle mennesker.” Denne vakre listen over Kristus-liggende egenskaper, som finnes i den trettende trosartikkel, vil forberede oss til templets velsignelser og evig liv.

Jeg vil gjerne konsentrere meg om bare ett av disse ordene – *kjærlige*. *Kjærlig* (eng. benevolent) er et pent ord som vi ikke hører så ofte. Ordet innebærer at man ønsker andre alt godt.² Det er å være vennlig, velmenende og nestekjærlig. Mange av dere lærte om dette i Primær da dere lærte denne sangen utenat:

*Jeg ønsker å være snill og god,
for det jeg vet er rett.
Men godhet begynner først med meg.
Glem ikke det så lett!”³*

Vår Frelser lærte oss om og viste oss hvordan vi kan være kjærlige. Jesus elsket alle, og han tjente alle.

Å ha Jesus Kristus som det sentrale i livet vil hjelpe oss å tilegne oss denne egenskapen. For at vi skal utvikle disse samme Kristus-lignende egenskaper, må vi lære om Frelseren og "følge hans veier".⁴

Av lignelsen om den barmhjertige samaritan lærer vi at vi skal elske alle. Historien begynner i Lukas, kapittel 10, da en lovkyndig spurte Frelseren: "Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?"

Svaret: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all

din forstand, og din neste som deg selv!"

Så spurte den lovkyndige: "Hvem er min neste?" Det var et svært interessant spørsmål for en lovkyndig, for jødene hadde naboer i nord, samaritanene, som de mislikte så sterkt at når de reiste fra Jerusalem til Galilea, tok de en omvei gjennom Jordan-dalen istedenfor å reise gjennom Samaria.

Jesus besvarte den lovkyndiges spørsmål ved å fortelle lignelsen om den barmhjertige samaritan. Lignelsen lyder:

"En mann gikk fra Jerusalem ned til Jeriko, og han falt blant røvere. De både kledde av ham og slo ham og gikk bort og lot ham ligge igjen halvdød ...

Men en samaritan som var på reise, kom også dit mannen lå. Og da han så ham, fikk han inderlig medynk med ham.

Han gikk bort til ham og forbandt sårene hans og helte olje og vin i dem. Og han løftet ham opp på sitt eget dyr og førte ham til et herberge og pleiet ham.

Neste dag tok han frem to denarer, ga dem til verten og sa: Plei ham! Og hva mer du måtte legge ut, det skal jeg betale deg igjen når jeg kommer tilbake."⁵

Til forskjell fra den jødiske presten og levitten som gikk forbi den sårede mannen, en av deres egne, var samaritanen vennlig til tross for ulikheter. Han viste den Kristus-lignende egenskapen nestekjærlighet. Jesus lærte oss gjennom denne historien at alle er vår neste.

En rådgiver i et biskopsråd fortalte nylig noe som lærer oss hvor viktig enhver neste er. Han så utover forsamlingen og oppdaget et barn med en stor eske full av fargestifter i en mengde forskjellige kulører. Idet han betraktet de mange medlemmer av menigheten, ble han minnet om at i likhet med fargestiftene lignet de hverandre veldig, men hver person var også unik.

Han sa: "Den nyanse de tilførte menigheten og verden, var helt deres egen... De hadde sine personlige sterke og svake sider, sin personlige lengsel, sine private drømmer. Men samlet ble de et fargehjul av åndelig enhet ...

Enheter er en åndelig egenskap. Den er den gode følelsen av fred og formål ved å tilhøre en familie... Det er å

Noen ganger er det svært vanskelig å være kjærlig i vår egen familie. Sterke familier krever innsats. "Vær munter og glad, hjelpsom og omtenk-som overfor andre. Mange av de problemer som oppstår i hjemmet, skyldes at familiemedlemmer snakker og opptrer egoistisk eller uvennlig. Vær opptatt av andre familiemedlem-mers behov. Søk å være en fredsstifter fremfor å erte, slåss og krangle."⁹ "Godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!"

Jesus elsket barna, tok dem i sine armer og velsignet dem.¹⁰ I likhet med Frelseren kan dere velsigne alle barn med deres godhet, ikke bare dem som er i deres hjem.

Dere vet kanskje ikke hvilken virkning deres liv og eksempel kan ha på et lite barn. Jeg fikk nylig et kort fra en venninne som driver en barnehage ved en lokal videregående skole. På denne skolen går flere unge menn og unge kvinner som er medlemmer av Kirken. Hun fortalte meg følgende: "Når jeg går gjennom gangene med de små barna, er det fint å se hvor mange skap som har bilder av Jesus eller av templer festet på innsiden av dørene. Et av barna så et bilde av Jesus på innsiden av en [ung kvinnes] åpne skapdør og sa: 'Se, Jesus er på skolen vår!' Eleven ble rørt til tårer da hun bøyde seg ned og ga barnet en klem. Jeg takket den unge kvinnen for det gode eksempel hun var for andre. Det er oppløftende å vite at det er så mange unge som prøver å stå frem for sannhet og rettferdighet og å gjøre sin del for å innby Ånden til sitt liv, selv om det til tider er vanskelig med alt som bråker og som er grelt i verden rundt dem. Vi har noen fantastiske unge i Kirken."

Jeg kunne ikke vært mer enig! Unge kvinner, *dere* forandrer verden ved å la Jesus Kristus være det sentrale

ønske det beste for andre like sterkt som man ønsker det for seg selv... Det er å vite at ingen går inn for å skade deg. [Det betyr at du aldri vil være ensom.]"⁶

Vi utvikler denne enhet og deler våre unike nyanser gjennom nestekjærlighet: den enkeltes gode gjerninger.

Har dere noen gang følt dere ensomme? Har dere lagt merke til at de som er ensomme, lever i en mørk og hvit verden? Unge kvinner, jeg har iaktatt dere når dere tilfører andres liv deres unike nyanse med deres smil, deres vennlige ord eller et oppmuntrende kort.

President Thomas S. Monson lærte oss hvordan vi skal være overfor våre jevnaldrende og alle vi møter da han sa til Kirkens unge kvinner: "Mine dyrebare unge kvinner, jeg ber dere innstendig om å ha mot til å avholde dere fra å dømme og kritisere mennesker rundt dere, og ha mot til å passe på at alle inkluderes og føler seg elsket og verdsatt."⁷

Vi kan følge den barmhjertige samaritans eksempel og "forandre verden" for bare én person ved å være nestekjærlig.⁸ Jeg vil gjerne oppfordre hver enkelt av dere til å gjøre minst én samaritan-lignende gjerning kommende uke. Dere må kanskje se lengre enn til deres vanlige venner, eller overvinne deres sjenertet. Dere må kanskje være modige og velge å hjelpe

en som ikke behandler dere godt. Jeg lover at hvis dere vil anstrenge dere utover det som er lett å gjøre, vil dere føle dere så vel at vennlighet vil begynne å bli en del av deres hverdag. Dere vil se at nestekjærlighet kan gi glede og enhet til deres hjem, klasse, menighet og skole. "Godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!"

Frelseren ikke bare elsket alle, han tjente også alle. Utvid deres godhet til å nå mange. Gamle og unge kan bli storlig velsignet ved deres gode tjeneste. President Monson har helt siden han var ung, alltid hatt en spesiell omtanke for de eldre. Han forstår verdien av en kort visitt, et raskt smil eller en håndhilsen med en som har en velbrukt, rynket hånd. Slike enkle, kjærlige handlinger lyser opp et liv som noen ganger består av lange, ensomme, grå dager. Jeg oppfordrer dere alle til å huske på deres beste-foreldre og de eldre. Se dere rundt i kirken i morgen, og finn noen som kan ha glede av at dere lyser litt opp i deres liv. Det skal ikke mye til. Hils på dem ved navn, engasjer dem i en kort samtale, vær tilgjengelig for dem hvis de trenger hjelp. Kanskje dere kan åpne en dør eller tilby hjelp i huset eller hagen? Det som er en enkel opp-gave for dere i ung alder, kan være et overveldende prosjekt for en eldre person. "Godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!"

i deres liv, og dere “blir det han ønsker dere skal være”.¹¹

Takk for deres nestekjærlighet, for at dere inkluderer dem som er annerledes; for deres vennlighet overfor deres jevnaldrende, de eldre, deres familie og småbarn; for at dere er gode medmennesker for dem som er ensomme og dem som har problemer og sorg. Ved deres nestekjærlighet viser dere andre Frelserens lys.¹² Takk for at dere husker at “godhet begynner først med meg”.

Jeg vet at president Thomas S. Monson er Guds profet, og hans liv har vært et eksempel på nestekjærlighet som vi kan lære av. Følg vår profet. Lær av hans eksempel, og lytt til hans ord. Jeg tror på Jesu Kristi evangelium, og jeg vet at prestedømmet er gjengitt til jorden gjennom Joseph Smith.

Jeg vet at vår Frelser lever og elsker oss alle. Han har gitt sitt liv for alle. Jeg ber om at vi vil ha Jesus Kristus som det sentrale i vårt liv og følge hans vei ved å elske og tjene hverandre.¹³ Da vet jeg at vi kan gjøre verden til et bedre sted fordi “vi tror at vi må være kjærlige”.¹⁴ Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 13. trosartikkel.
2. Se *Oxford English Dictionary Online*, 2. utg. (1989), “benevolent”, oed.com.
3. “Jeg ønsker å være snill og god”, *Barnas sangbok*, 83.
4. “Dydens voktere”, *Til styrke for ungdom – DVD 2011: Vi tror* (DVD, 2010); også tilgjengelig på lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Lukas 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston: “The Unity in a Ward’s Uniqueness”, *Mormon Times*, 9. feb. 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson: “Må dere ha mot”, *Liahona*, mai 2009, 125.
8. “Dydens voktere.”
9. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2001), 10.
10. Se Markus 10:16.
11. “Dydens voktere.”
12. “Dydens voktere.”
13. “Dydens voktere.”
14. 13. trosartikkel.

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners generalpresident

Dydens voktere

Forbered dere nå, så dere kan kvalifisere dere til å motta alle velsignelsene som venter dere i Herrens hellige templer.

Til tider kan ikke ord uttrykke det vi føler. Jeg ber om at Ånden vil vitne for dere om deres guddommelige identitet og deres evige ansvar. Dere er Israels håp. Dere er utvalgte og kongelige døtre av vår kjærlige himmelske Fader.

Forrige måned fikk jeg anledning til å være tilstede ved en tempelvielse av en ung kvinne jeg har kjent siden hun ble født. Der jeg satt i beseglingsrommet og betraktet de vakre lysekronene som strålte i templets lys, husket jeg den dagen jeg holdt henne første gang. Hennes mor hadde kledd henne i en liten hvit kjole, og jeg syntes hun var en av de nydeligste babyer jeg hadde sett. Så kom denne unge kvinnen gjennom døren en gang til kledd i hvitt. Hun var strålende og lykkelig. Da hun kom inn i rommet, ønsket jeg av hele mitt hjerte at enhver ung kvinne kunne se for seg dette øyeblikket og strebe etter alltid å være verdig til å inngå og holde hellige pakter og motta templets ordinanser som forberedelse til å nyte opphøyelsens velsignelser.

Da dette paret knelte ved det hellige alter, mottok de løfter som overgår jordisk fatteevne, og som vil velsigne, styrke og hjelpe dem på deres jordiske reise. Det var ett av de

øyeblikkene da verden stoppet opp og hele himmelen frydet seg. Da det nygifte paret så inn i de store speilene i rommet, ble brudgommen spurt hva han så. Han sa: “Alle de som har gått før meg.” Deretter så paret inn i det store speilet på motsatt vegg, og bruden sa med tårer i øynene: “Jeg ser alle dem som vil følge etter oss.” Hun så sin fremtidige familie – sine etterkommere. Jeg vet at i det øyeblikket forsto hun igjen hvor viktig det er å tro på å være dydig og kysk. Det finnes ikke et vakrere syn enn et par som er riktig forberedt, som kneler sammen ved templets alter.

Deres år i Unge kvinner vil forberede dere til templet. Der vil dere motta de velsignelser som dere er berettiget til som Guds dyrebare døtre. Deres himmelske Fader elsker dere og ønsker at dere skal være lykkelige. Måten å gjøre dette på er å vandre “på dydens stier”¹ og holde “fast ved [deres pakter]”.²

Unge kvinner, i en verden som stadig blir mer moralsk forurenset, viser større toleranse for det onde, utnyttelse av kvinner og forvrengning av roller, må dere vokte dere selv, deres familie og alle som dere er sammen med. Dere må være dydens voktere.

Hva er dyd, og hva er en vokter? “Dyd er et mønster for tanke og